

ابزارهای
پژوهش

سرвис ترجمه
تخصصی

کارگاه های
آموزشی

بلاگ
مرکز اطلاعات علمی

سامانه ویراستاری
STES

فیلم های
آموزشی

کارگاه های آموزشی مرکز اطلاعات علمی

تاریخ آموزش
آموزش مهارت های کاربردی در تدوین و چاپ مقالات ISI

آموزش مهارت های کاربردی
در تدوین و چاپ مقالات ISI

تاریخ آموزش
روش تحقیق کمی

روش تحقیق کمی

تاریخ آموزش
آموزش نرم افزار Word برای بروزهشتران

آموزش نرم افزار Word
برای پژوهشگران

تبیین اختلال وسوسی- اجباری بر حسب سبک‌های دلستگی و مکانیزم‌های دفاعی Explaining the role of attachment styles and defensive mechanisms in obsession-compulsion disorder

تاریخ پذیرش: ۸۷/۹/۲۴

تاریخ دریافت: ۸۶/۱۱/۲۶

Ahadi B. PhD[✉], Aziznejad F. MD,
Narimani M. PhD, Berahmand U. PhD

بتول احمدی^۱، فهیمه عزیزی نژاد^۱
محمد نریمانی^۱، اوشا برهمند^۱

Abstract

Introduction: The present study aimed to explain the effects of early childhood experiences of patients with obsessive-compulsive disorder by comparing attachment styles and defensive mechanisms in these patients with normal individuals.

Method: A causal comparative research design was used. The statistical universe of the present study comprised all women suffer from obsessive-compulsive disorder residing in Yazd who sought treatment at Bahman Hospital during the first three months of 1385. The study sample included all those women approached the hospital on Saturdays, Mondays, and Wednesdays and diagnosed having obsessive-compulsive disorder by psychiatrist. The comparison group composed of 80 women from the normal population, who were possibly matched on age and educational status with the clinical group.

To assess attachment styles and defensive mechanisms, the standardized Persian version of the adult attachment interview (AAI) and defensive mechanisms questionnaire were used, by order. Data were analyzed using descriptive indices and means were compared using T-test for independent groups.

Results: Avoidant and ambivalent attachment styles were statistically greater among individuals with obsessive-compulsive disorder than normal controls. Normals tended to employ more mature defensive mechanisms than their obsessed counterparts.

Conclusion: First, parental overprotection and unresponsiveness are associated with obsessive-compulsive symptoms. Second, treatment of obsessive-compulsive disorder is accompanied by a significant increase in the use of mature defensive mechanisms.

Keywords: Obsession-Compulsive Disorder, Attachment Styles, Defensive Mechanisms

چکیده

مقدمه: پژوهش حاضر با هدف بررسی و تبیین تجارب اولیه کودکی بیماران مبتلا به اختلال وسوسی- اجباری، به مقایسه سبک‌های دلستگی و مکانیزم‌های دفاعی این بیماران با افراد عادی پرداخته است.

روش: روش تحقیق پژوهش حاضر پسرویدادی است. جامعه آماری پژوهش حاضر را کلیه زنان مبتلا به اختلال وسوسی- اجباری ساکن شهرستان یزد که در فاصله سه ماهه اول سال ۱۳۸۵ به بیمارستان بهمن یزد مراجعه کرده بودند، تشکیل می‌دهند. نمونه پژوهش شامل تمامی مراجعه کنندگانی بود که در روزهای زوج به بیمارستان فوق مراجعه کرده و توسط روانپرداز بیمارستان مبتلا به اختلال وسوسی- اجباری تشخیص داده شده بودند. گروه مقایسه نیز شامل هشتاد زن از جامعه عادی بود که از نظر سن و تحصیلات تا جای ممکن همتای گروه نمونه بودند. برای اندازه‌گیری سبک‌های دلستگی از فرم فارسی هنجاریابی شده فهرست دلستگی بزرگسال (AAI) و برای اندازه‌گیری مکانیزم‌های دفاعی از فرم فارسی هنجاریابی شده پرسشنامه مکانیزم‌های دفاعی استفاده شد. برای تحلیل داده‌ها از شاخص‌های توصیفی و برای مقایسه میانگین‌ها از آزمون T برای گروه‌های همبسته استفاده شد.

یافته‌ها: میزان سبک‌های دلستگی اجتنابی و دوسوگرا در افراد مبتلا به وسوس به طور معنی‌داری بیشتر از افراد بهنجار است. میزان مکانیزم‌های رشدیافته در افراد بهنجار بیشتر از افراد مبتلا به وسوس است.

نتیجه‌گیری: اولاً بین بیش حمایت کنندگی و کمتر پاسخ‌گو بودن والدین و عالیم اختلال وسوسی- اجباری همبستگی وجود دارد. ثانیاً درمان اختلال وسوسی- اجباری با افزایش قابل ملاحظه استفاده از مکانیزم‌های دفاعی رشدیافته همراه است.

کلیدواژه‌ها: اختلال وسوسی- اجباری، سبک‌های دلستگی، مکانیزم‌های دفاعی

[✉]گروه روان‌شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه حقوق اردبیلی، اردبیل، ایران

گروه روان‌شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه حقوق اردبیلی، اردبیل، ایران

Corresponding Author: Department of Psychology, Faculty of Literature, Mohaghegh-e-Ardabili University, Ardabil, Iran
Email: ahadi@uma.ac.ir

مقدمه

اختلال وسوسی- اجباری از جمله اختلالات اضطرابی است که در ابتدا به واسطه تداوم افکار وسوسی مشخص می‌شود؛ افکار، تکانه‌ها یا تصاویر ذهنی مزاحم برانگینه اضطراب که اداره زندگی فرد را به دست گرفته و بر آن غالب می‌شوند [۱]. این اختلال یکی از ناتوان سازترین اختلالات اضطرابی است و از طرف سازمان بهداشت جهانی به عنوان یکی از علل اساسی ناتوانی شناخته شده است. افکار وسوسی اولین مولفه اختلال وسوسی- اجباری محسوب می‌شوند. دومین مولفه آن رواج وسوساهای عملی است؛ فشار بر فرد مبتلا برای انجام مجموعه‌ای از اعمال تکراری غیرعقلانی بر طبق قواعد انعطاف‌ناذیر درونی، که فرد با تصور کنترل زندگی ذهنی به آنها مبادرت می‌ورزد. در گذشته اعمال و افکار وسوسی مولفه‌های مجزای این اختلال در نظر گرفته می‌شدند، اما اخیراً به سمت یکپارچگی در دیدگاهی تک بعدی پیش می‌روند [۲، ۳]. فونتلنه و همکاران [۴]، ۱۰۱ بیمار بزرگسال مبتلا به اختلال وسوسی- اجباری را با ۱۵ نمونه کلینیکی از اروپا، آسیا، آفریقا، آمریکای شمالی و لاتین مقایسه کردند. این پژوهشگران شیوع بالاتر در زنان در مقایسه با مردان، شروع اختلال در سنین پایین و همانند شدن افکار و اعمال وسوسی را در تمامی فرهنگ‌ها مشاهده کردند و دریافتند که فرهنگ تاثیر کمی بر ویژگی‌های این اختلال دارد. پژوهش‌های شناختی اولیه به جای آمادگی زیربنایی ابتلا از دید تحولی، بر باورها و راهبردهای کنترل موثر بر تداوم و تشديد اختلال تمرکز کرده‌اند. اما الگوهای طبیعی، تصویری از اختلال وسوسی- اجباری به عنوان نتیجه‌ای از بدنتظیمی رفتارهای عادی و حالات روحی در طول تحول فرد ارایه می‌کنند. یافته‌های تازه‌تر شناختی- تحولی و نظریه دلستگی، ساختارهای شناختی- عاطفی مانند بازنمایی درونی خود و جهان را به عنوان پیش‌بینی‌کننده‌های بالهمیت برای آسیب‌پذیری در این اختلال مطرح کرده‌اند. همچنین پیوندی قوی بین چنین بازنمایی‌های درونی، تعاملات ابتدایی والد- کودک را پیشنهاد می‌کنند. یافته‌ها حاکی از آنست که این تعاملات، با تحولات بعدی مفهوم خود، حساسیت بیش از حد و ادراک جهان به عنوان مکانی خطرناک، اما کنترل‌پذیر و در نتیجه آسیب‌پذیری زیربنایی، با اختلال مرتبط است [۵]. دلستگی، پیوند عاطفی بین کودک در حال رشد و مادر است که از ابتدای تولد ایجاد می‌شود. اما تاثیر آن فقط محدود به دوران کودکی نیست، بلکه همه دوره‌های زندگی، حتی دوره سالمندی را در بر می‌گیرد [۶]. پژوهشگران دلستگی، سه الگوی متمایز و یا سه سبک دلستگی معرفی کرده‌اند که این طبقه‌بندی عمدها براساس گرمی و پاسخ‌دهی مراقبتی صورت گرفته است [۷].

دلستگی ایمن ناشی از نحوه مراقبتی است که حساس و پاسخ‌ده است و احساس ایمنی و حمایت را سبب می‌شود. دلستگی

اجتنابی با مراقبتی سرد، طردکننده و بدون حمایت توأم است و در نتیجه آن احساس خوداتکایی افزایش می‌یابد. دلستگی دوسوگرا که با مراقبت بی ثبات و غیریکسان همراه است و سبب اضطراب و خشم می‌شود. درحالی که کاهش اضطراب یکی از کنش‌های سیک دلستگی ایمن است، سبک‌های اجتنابی و دوسوگرا، تنبیدگی و نگرانی فزینده‌ای را به خود تحمیل می‌کنند و وی را به استفاده از شیوه‌های دفاعی ناکارآمد و ادار می‌سازند. اعتماد به خود و اعتماد به دیگری دو ویژگی اساسی افراد ایمن محسوب می‌شوند. اعتماد به خود به عنوان یکی از مبانی درون‌روانی فردی که دارای دلستگی ایمن است، فرد را قادر می‌سازد که در مواجهه با موقعیت‌های تنبیدگی‌زا به مهارت بیشتری از مکانیزم‌های دفاعی رشدیافته استفاده کند. فقدان اعتماد به خود نیز با تحلیل بنیادهای درون‌روانی قدرت، مواجهه نامطلوب با موقعیت‌های تنبیدگی‌زا، استیصال و درمان‌گی روان‌شناختی را به فرد نایمین تحمل کرده، تمسک او را به سبک‌های دفاعی رشدنایافته و نوروتیک توجیه می‌کند.

اعتقاد به این که ساختارهای شناختی- هیجانی پایدار، علت آسیب‌پذیری فرد در برابر اختلالات روانی است، موضوعی اساسی در نظریه‌های شناختی است. برخی نظریه‌پردازان [۹، ۸] از مفاهیم مانند الگوهای عملی درونی از خود، دیگران و دیدگاه شخص نسبت به جهان (جهان‌بینی) برای توصیف اختلالات مختلف استفاده کرده‌اند.

در حالی که مدل‌های شناختی سنتی، درمان اختلال وسوسی- اجباری را تسهیل کرده‌اند، بحث‌های نظری، پیشینه باورهای ناکارآمد را به بازی می‌گیرند [۱۰]. دُرن و کیریوس [۱۱] بر این باورند که توجه به ادراک فرد از خود و جهان‌بینی وی، ممکن است به درک گستردگتری از تحول و استمرار اختلال وسوسی- اجباری بیانجامد. یکی از محوری‌ترین فرضیه‌ها در زمینه نظریه دلستگی پیشنهاد می‌کند که بازنمایی ذهنی تجارب دلستگی دوران کودکی، به شدت بر کیفیت روابط بین فردی تاثیرگذار است، اما اطلاعات بیشتری را نیز می‌توان از ارزیابی مکانیزم‌های دفاعی به دست آورد که تصویری بالینی از روش‌های حل تعارضات و مقابله با منابع استرس در فرد ارایه می‌کنند. این دیدگاه یک پارچه می‌تواند تعاریف تشخیصی و نقطه‌نظرات درمانی را تسهیل سازد. فیجین و همکاران [۱۲] دریافتند که تطابق و شباهت میان رفتارهای عادی تحولی و ویژگی‌های اختلال وسوسی- اجباری ممکن است بیش از یک اتفاق باشد و رفتارهای فرد در این اختلال نتیجه‌ای از بدنتظیمی مدارهای نورونی است که اساساً در تشخیص تهدید و اجتناب از آسیب درگیرند.

تاکنون پژوهش‌های زیادی در زمینه ریشه‌یابی و درمان مبتلایان به اختلال وسوسی- اجباری صورت گرفته است. با این حال تاکنون در زمینه سبک‌های دلستگی که می‌توانند از عوامل زمینه‌ساز استفاده از مکانیزم‌های دفاعی نامطلوب و در نتیجه ایجاد ناتوانی در

دانشجويان دانشگاه تهران توسيط بشارت [۱۴] استاندارد شده است، داراي ۱۵ سؤال است و سه سبک دلبيستگی ايمن، اجتنابي و دوسوگرا را در مقیاس ليکرت (پنج درجه‌هاي) می‌سنجد. حداقل و ۲۵ حداچشم نمره آزمودنی تحت مقیاس‌های آزمون به ترتیب ۵ و ۰/۸۵ بود. ضرایب آلفای کرونباخ پرسش‌های مربوط به بخش ايمن، اجتنابي و دوسوگرا برای كل نمونه‌ها به ترتیب ۰/۸۴، ۰/۸۵ و ۰/۸۳ بود. ضرایب همبستگی بين نمره‌های نمونه‌ای ۳۰۰ نفری از آزمودنی‌ها در دو نوبت با فاصله چهار هفته برای سنجش اعتبار بازآزمایي محاسبه شد. اين ضرایب در مورد سبک‌های دلبيستگی ايمن، اجتنابي و دوسوگرا برای كل آزمودنی‌ها به ترتیب ۰/۸۷، ۰/۸۳ و ۰/۸۴ بود که نشانه رضایت‌بخش بودن اعتبار بازآزمایي است [۱۴]. روایي محتوايی مقیاس دلبيستگی بزرگ‌سال با سنجش ضریب‌های همبستگی بين نمره‌های ۱۵ نفر از متخصصان روان‌شناسي مورد بررسی قرار گرفت. ضرایب توافق کندال برای سبک‌های دلبيستگی ايمن، اجتنابي و دوسوگرا به ترتیب ۰/۸۰، ۰/۶۱ و ۰/۵۷ محسوبه شد. روایي همگرايی مقیاس‌های مشكلات بزرگ‌سال از طريق اجرای همزمان مقیاس‌های مشكلات "بين شخصی" و "حرمت خود" کوپر- اسمیت در مورد يك نمونه ۳۰۰ نفری از آزمودنی‌ها ارزیابی شد و مورد تایید قرار گرفت. به طوری که سبک دلبيستگی ايمن با مشكلات بين شخصی همبستگی منفی دار از $R=-0/61$ تا $-0/83$ و با حرمت خود همبستگی مثبت معنی دار از $R=0/39$ تا $0/41$ و سبک دلبيستگی نايمن با مشكلات بين شخصی همبستگی مثبت معنی دار از $R=0/26$ تا $0/45$ و با حرمت خود همبستگی منفی اما غيرمعنی دار داشت [۱۴].

مكانيزم‌های دفاعي آزمودنی‌ها در اين پژوهش با استفاده از فرم فارسي پرسشنامه سبک‌های دفاعي که توسيط بشارت و همکاران [۱۵] هنجراريابي شده است، اندازه‌گيري شد. اين پرسشنامه ابزاری ۴۰ سؤالی و با مقیاس ۹ درجه‌هاي ليکرت است که بيسط مكانيزم دفاعي را بحسب سه سبک دفاعي رشديافتنه (مانند مكانيزم والايش و شوخ طبعي)، نوروتيك (مانند آراماني سازی و واکنش متضاد) و رشدنياافتنه (مانند جابه‌جايی و دليل تراشي) می‌سنجد. ضرایب‌های آلفای کرونباخ پرسش‌های هر يك از سبک‌های رشديافتنه، رشدنياافتنه و نوروتيك در فرم فارسي برای كل آزمودنی‌ها به ترتیب ۰/۷۴، ۰/۷۳، ۰/۷۳ و ۰/۷۶ به دست آمد که نشانه همسانی درونی رضایت‌بخش برای فرم ايراني پرسشنامه سبک‌های دفاعي محسوب می‌شود [۱۵]. همچنین ضرایب آلفای کرونباخ اين سه زيرمقیاس در پژوهش حاضر به ترتیب ۰/۷۳، ۰/۷۳ و ۰/۷۶ بود. اعتبار بازآزمایي پرسشنامه سبک‌های دفاعي برای يك نمونه ۳۰ نفری در دو نوبت با فاصله چهار هفته برای كل آزمودنی‌ها $R=0/82$ محسوبه شد [۱۵] برای تحليل و تفسير داده‌های پژوهش از شاخص‌های آماري شامل ميانگين، انحراف استاندارد و خطاي

فرد برای مقابله موثر با اضطراب و تمsek به شيوه‌های مرضی دفع آن در افراد مبتلا باشند، پژوهشی انجام نشده است. بنابراین پژوهش حاضر گامی است برای بررسی بيشتر اين اختلال و پاسخ‌گویی به دو سؤال اساسی زير:

- ۱- آيا تفاوت معنی داری بين سبک‌های دلبيستگی (ايمن، اجتنابي و دوسوگرا) در گروه مبتلا به اختلال وسوساني-اجاري و گروه بهنجرار وجود دارد؟
- ۲- آيا تفاوت معنی داری بين مكانيزم‌های دفاعي (رشديافتنه، رشدنياافتنه و نوروتيك) در گروه مبتلا به اختلال وسوساني-اجاري و گروه بهنجرار وجود دارد؟

روش

از آن جايی که متغيرهای پژوهش حاضر قابل دست‌کاری و کنترل نیستند، روش تحقیق پس‌رويدادی است [۱۳]. بدین ترتیب مولفه‌های مجزای هر يك از دو عامل سبک‌های دلبيستگی و مكانيزم‌های دفاعي در دو گروه مبتلا به وسوساني-اجاري و بهنجرار به منظور كشف ارتباط بين اين دو عامل با اختلال باليني وسوساني-اجاري، يك به يك مورد مقایسه قرار گرفته‌اند. جامعه آماري پژوهش حاضر را كليه زنان مبتلا به وسوساني-اجاري در شهرستان يزد که در فاصله ۲۰ فروردین تا ۲۰ تیر ماه سال ۱۳۸۵ (سنه ماه) به بيمارستان بهمن يزد مراجعه کرده‌اند، تشکيل داده‌اند. نمونه‌گيري در اين پژوهش بدین ترتیب بود که كليه زنان بيماری که در روزهای زوج (روز زوج به صورت تصادفي از ميان روزهای زوج و روزهای فرد انتخاب شد) طی ۳ ماه به بيمارستان بهمن يزد مراجعه کرده بودند و توسيط روان‌پزشك مبتلا به اختلال وسوساني-اجاري تشخيص داده شده بودند نمونه پژوهش حاضر را تشکيل دادند ($N=80$). در روش‌های على- مقاييسه‌ای (پس‌رويدادی)، حداقل ۱۵ نفر برای هر گروه توصيه شده است [۱۳]. گروه مقاييسه نيز از هشتاد نفر زن از جامعه عادي که از نظر سن و تحصيلات تا جاي ممکن همتاي گروه نمونه بودند و سابقه اختلال روانی نداشته‌اند، تشکيل شده بود. در رابطه با معيارهای ورود و خروج افراد به پژوهش حاضر لازم به ذكر است که كليه آزمودنی‌هایی که در اين مطالعه شركت کردن، در صورت داشتن سابقه بيماري‌های روانی به غير از وسوس و نيز در صورت وجود هم‌بودی با سایر اختلالات روانی از نمونه حذف شدند. همچنين عدم وجود اختلالات عضوي نظير ضربه به سر، صرع، تشنج و تومور مغزي نيز مورد توجه قرار گرفت. اجرای آزمون‌ها به صورت انفرادي و در يك جلسه انجام شد و برای جلوگيري از تاثير خستگی در آزمودنی‌ها، انتخاب اولويت اجرای آزمون‌ها برای هر بيمار، به صورت تصادفي صورت پذيرفت.

برای اندازه‌گيري سبک‌های دلبيستگی از فهرست دلبيستگی بزرگ‌سال (AAI) استفاده شد. فرم هنجراريابي شده اين آزمون که روی

معيار ميانگين و برای مقايسه گروههای تحت مطالعه از آزمون T گروههای همبسته استفاده شد. اطلاعات جمع‌آوری شده در برنامه SPSS 11 مورد تجزيه و تحليل قرار گرفت.

جدول ۱ ميانگين و انحراف استاندارد سبک‌های دلبيستگي و مكانيزم‌های دفاعي در گروههای مورد مطالعه

متغيرها	t	سطح معنی‌داری
مكانيزم دفاعي رشديافتة	۲/۰۵	.۰/۰۰۰
مكانيزم دفاعي نوروتيك	۰/۲۷	.۰/۷۸
مكانيزم دفاعي رشدنایافتة	۱/۰۲	.۰/۳۱

بحث

محور اصلی پژوهش حاضر، مقايسه سبک‌های دلبيستگي و مكانيزم‌های دفاعي بيماران مبتلا به اختلال وسوسى- اجبارى و افراد بهنجار بود. اين پژوهش نشان داد ميزان سبک دلبيستگي اجتنابي در افراد مبتلا به اختلال وسوسى- اجبارى به طور معياري بيش از همتهای بهنجار خود است. گرچه در زمينه سبک‌های دلبيستگي و اختلال وسوسى- اجبارى پژوهش‌های بسیار اندکی انجام شده است، ولی بررسى نتایج بهدست آمده از پژوهش‌های پیشین حاکی از آن است که دانشجویان دارای نمرات بالا در مقیاس افکار وسوسى، والدین خود را طردکننده‌تر ارزیابی می‌کنند. همچنان این پژوهش‌ها موید آن است که بين عالیم وسوس و سبک دلبيستگي نايمن- اجتنابي همسنگي وجود دارد [۱۶]. افراد اجتنابي در کودکی به گونه‌ای طرددگري را از جانب چهره دلبيستگي تجربه می‌کنند و در واقع با انکار رابطه دلبيستگي، خود را از خطر طرد بيشتر حفظ می‌کنند. از سوی ديگر منفي نگري اجتناب‌گرها نسبت به ديگران باعث می‌شود که اين افراد با محرومیت از روابط و حمایت‌های عاطفى- اجتماعي، حداقل در مواجهه با برخی تنشيدگي های زندگي تسوانند از روش‌های مثبت استفاده کنند و به بيماري هايي مانند اختلال وسوسى- اجبارى مبتلا شوند.

در بررسى تفاوت سبک دلبيستگي مضطرب دوسوگرا بين افراد مبتلا به اختلال وسوسى- اجبارى و افراد بهنجار، نتایج حاصل از مقايسه ميانگين‌ها نشان می‌دهد که ميزان اين سبک در گروه مبتليان به وسوس به طور معنی‌داری بالاتر از گروه بهنجار است. بررسى پیشينه پژوهشی در اين زمينه نشان می‌دهد کسانی که در مقیاس افکار وسوسى نمرات بالا بهدست آورده بودند، والدین شان را بيش محافظت کننده، كمتر پاسخگو و از نظر عاطفى غيرقابل دسترس توصيف کرده بودند [۱۷]. تجارب اوليه دلبيستگي، ادراكات فرد از خود و محيط را شکل می‌دهند و با توجه به نقش بازنماي‌های آسيب‌ديده و مختلط فرد مبتلا به وسوس از "خود" و "جهان"، اين يافته استنباط می‌شود که تجارب اوليه در زمينه دلبيستگي می‌توانند از عوامل زمينه‌ساز باورهای ناکارآمد در اختلال وسوسى- اجبارى باشند.

مقايسه مكانيزم‌های دفاعي رشديافتة بين افراد مبتلا به وسوسى- اجبارى و افراد بهنجار حاکی از آن بود که گروه بهنجار

گروه با اختلال	گروه بهنجار	گروهها
اجبارى	وسوسى-	
انحراف ميانگين استاندارد	انحراف ميانگين استاندارد	متغير
۳/۵۰	۱۵/۸۰	ایمن
۳/۸۵	۱۳/۹۰	اجتنابي
۴/۴۰	۷۰/۱۶	دوسوگرا
۱/۵۹	۴/۵۳	رشديافتة
۱/۸۶	۶/۰۵	نوروتيك
۱/۳۷	۴/۷۴	رشدنایافتة

يافته‌ها

جدول ۱ شاخص‌های آماری متغيرهای مورد مطالعه را نشان می‌دهد. سؤال اول پژوهش حاضر اين بود که آيا بين سبک‌های دلبيستگي در گروه وسوسى و گروه بهنجار تفاوت معنی‌داری وجود دارد. نتایج حاصل از آزمون T برای سبک دلبيستگي ايمن ($T=۱/۴۴, P=۰/۱۵$)، سبک دلبيستگي اجتنابي ($T=۲/۱۶, P=۰/۰۳$) و سبک دلبيستگي دوسوگرا ($T=۳/۱۵, P=۰/۰۰۲$) بهدست آمد (جدول ۲). بنابراین ميانگين نمرات سبک‌های دلبيستگي اجتنابي و دوسوگرا در گروه مبتليان به اختلال وسوسى- اجبارى به طور معنی‌داری بيشتر از گروه بهنجار است.

جدول ۲ آزمون مقايسه ميانگين سبک‌های دلبيستگي در گروههای مورد مطالعه

متغيرها	t	سطح معنی‌داری
سبک دلبيستگي ايمن	۱/۴۴	.۰/۱۵
سبک دلبيستگي اجتنابي	۲/۱۶	.۰/۰۳
سبک دلبيستگي دوسوگرا	۳/۱۵	.۰/۰۲

در پاسخ به سؤال دوم پژوهش حاضر مبنی بر اينکه آيا بين مكانيزم‌های دفاعي گروه وسوسى و گروه بهنجار تفاوت معنی‌داری وجود دارد، از آزمون T برای گروههای همبسته به منظور بررسى تفاوت بين ميانگين نمرات آزمودنی‌ها در دو گروه (وسوسى و بهنجار) استفاده شد. همان‌طور که جدول ۳ نشان می‌دهد، بين مكانيزم دفاعي رشديافتة گروه وسوسى و گروه بهنجار تفاوت وجود دارد. ولی تفاوت ميانگين مكانيزم دفاعي رشدنایافتة و نوروتيك بين دو گروه مورد مطالعه معنی‌دار ارزیابی نشد.

- 3- Mataix-Cols D, Rosario-Campos MC, Leckman JF. A multidimensional model of obsessive-compulsive disorder. *Am J Psychiat.* 2005;(162):228-38.
- 4- Fontenelle LF, Mendlowies MV, Marques C, Versiani M. Trans-cultural aspects of obsessive-compulsive disorder: A description of a Brazilian sample and a systematic review of international clinical studies. *J Psychiat Res.* 2004;(38):403-31.
- 5- Parkes CM, Stevenson-Hinde J, Marris JP. Attachment across the life. London/New York: Tavistack; 1991. p. 165-98.
- 6- Ainsworth MDS, Belhar M, Waters E, Wall S. Patterns of attachment: A psychological study of the strange situation. 2nd ed. Hillsdale: Erlbaum; 1978. p. 345-73.
- 7- Feeney JA, Kirkpatrick LA. Effects of adult attachment and presence of romantic partners on physiological responses to stress. *J Personal Social Psychol.* 1996;70:255-70.
- 8-Bowlby J. Attachment and loss. Vol 1. New York: Basic Books; 1969. p. 67-73.
- 9- Janoff-Bulman R. Understanding people in terms of their assumptive worlds. *Pers Personal.* 1991;(3):99-116.
- 10- Bhar S, Kyrios M. Ambivalent self-esteem as meta-vulnerability for obsessive-compulsive disorder. Self concept theory, research and practice: advances from the new millennium. Sydney (Australia): Self Research Center; 2000. p. 143-156.
- 11- Doron G, kirios M. Obsessive-compulsive disorder: A review of possible specific internal representations within a broader cognitive theory. *Am J Psychiat.* 2004;(38):524-32.
- 12- Feygin DL, Swain JE, Leckman JF. The normalcy of neurosis: Evolutionary origins of obsessive-compulsive disorder and related behaviors. *Progress Neuro-Psychopharmacol Biolog Psychiat.* 2006;30(5):854-64.
- ۱۳- دلاور علی. مبانی نظری و عملی پژوهش در علوم انسانی و اجتماعی. چاپ چهارم. تهران: انتشارات رشد؛ ۱۳۸۴. ص. ۳۹۳-۵.
- ۱۴- بشارت محمدعلی. هنجاریابی مقیاس دلستگی بزرگسال. تهران: معاونت پژوهشی دانشگاه تهران؛ ۱۳۸۴. ص. ۱۵۲-۶۵.
- ۱۵- بشارت محمدعلی، شریفی محمد، ایروانی مهدی. بررسی رابطه سبک‌های دلستگی و مکانیزم‌های دفاعی. *محله روان‌شناسی.* ۱۳۸۰:۸۹-۲۷۷.
- 16- Trautman K. Quality of attachment and cognitive schemata in depression and obsessive compulsive phenomena [Dissertation]. Melbourne, Australia: University of Melbourne; 1994. p. 258-272.
- 17- Cassidy J, Berlin LJ. The insecure ambivalent pattern of attachment: Theory and research. *Child Dev.* 1994;(65):971-91.
- 18- Albucher MD, Ronald C, Abelson MD, James L, Randolph MD, Esse M. Defense mechanism changes in successfully treated patients with obsessive-compulsive disorder. *Am Psychiat.* 1997;(58):558-9.

نسبت به گروه مبتلایان به اختلال وسواس از مکانیزم‌های دفاعی رشدیافته بیشتر استفاده می‌کنند و این تفاوت معنی‌دار بود. این یافته در سایر مطالعات نیز مشاهده شده است. آلوچر و همکاران [۱۸] در پژوهشی به بررسی این موضوع پرداختند که پس از درمان موقیت‌آمیز اختلال وسواسی-اجباری، چه تغییراتی در مکانیزم‌های دفاعی افراد ایجاد می‌شود. این پژوهش نشان داد که پس از درمان، این دسته از افراد بهطور قابل ملاحظه‌ای از مکانیزم‌های دفاعی رشدیافته استفاده می‌کنند. سازگاری بهینه، حداقل رضایت و تعادل میان انگیزه‌های متعارض در شخص، از ویژگی‌های مکانیزم‌های دفاعی رشدیافته هستند که با اندازه‌های عینی موقیت در زندگی همبستگی بالایی دارند. یافته پژوهشی حاضر، هم‌خوان با پژوهش‌های پیشین و مبنی آن است که به موازات بهبودی، برگشت‌پذیری مکانیزم‌های دفاعی سالم‌تر در افراد بیمار مشاهده می‌شود.

نتیجه‌گیری

به‌طور کلی پژوهش حاضر موید آن است که الگوهای دلستگی نایابی (اجتنابی و مضطرب-دوسوگرا) می‌توانند به عنوان عوامل خطرسازی که آستانه آسیب‌پذیری فرد را در برابر استرس کاهش می‌دهند، مورد توجه قرار گیرند. از این‌رو می‌توان بر نقش مهم درمانگر در درک نیازهای دلستگی بیمار مبتلا به وسواسی-اجباری و ایفای نقش پایگاه امن در جهت ایجاد احساس امنیت در روی تأکید کرد. همچنین با درنظر گرفتن واپس‌روی بیمار مبتلا به وسواسی-اجباری در استفاده از مکانیزم‌های دفاعی ناسالم این احتمال وجود دارد که با آموزش تکنیک‌های رشدیافته مقابله با اضطراب به این بیماران، چگونگی مقابله با موقعیت‌های استرس‌زا و بهبود بیماری آنان تسريع شود.

منابع

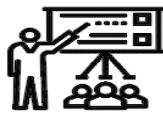
- Stein DJ. Neurobiology of the obsessive-compulsive spectrum disorders. *Biolog Psychiat.* 2002;(47):296-304.
- Evans DW, Leckman JF. Origins of obsessive-compulsive disorder: Developmental and evolutionary perspective. *Dev Psychol.* 2006;(72):321-32.

ابزارهای
پژوهش

سرویس ترجمه
تخصصی

کارگاه های
آموزشی

بلاگ
مرکز اطلاعات علمی

سامانه ویراستاری
STES

فیلم های
آموزشی

کارگاه های آموزشی مرکز اطلاعات علمی

تزریق آموزش
آموزش مهارت های کاربردی در تدوین و چاپ مقالات ISI

آموزش مهارت های کاربردی
در تدوین و چاپ مقالات ISI

تزریق آموزش
روش تحقیق کمی

روش تحقیق کمی

تزریق آموزش
آموزش نرم افزار Word برای پژوهشگران

آموزش نرم افزار Word
برای پژوهشگران